

Грабчо.

Нѣма никакво съмнѣніе; тя е безъ друго. Пишете, господине комисарю, запишете добръ свидѣтелството на готвачътъ ми. О Боже! Кому да ся повѣри чилѣкъ за напредъ? Ни една клятва не трѣба вече да вѣрвамы; и чини ми ея, подарь това, чи мога и азъ самъ себе си да открадна.

Кольо, Грабчу.

На го чи иде. Не му казвайте чи азъ ви обадихъ . . . .

СЦЕНА ТРЕТЯ.

ГРАБЧО, КОМИСАРИНЪ, СТОИЛЪ
КОЛЬО.

Грабчо.

Ела но насамъ! Ела да исповѣдашь най черното дѣло, най ужасното прееж-
пленіе, най голѣмото злодѣйство отъ вси-
кн онія, които сж ся чули и видѣли на
свѣтътъ.

Стоилъ, прибранъ.

Какво желаете, господине?

Грабчо.

Какво, предателю, не ли тя е ерамъ за
злодѣйството ти?

Стоилъ.

Какво злодѣйство?